

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2025 m. rugpjūčio 21 d. Nr. 21RE3-161 (AG3-126/24-2025)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas ir pranešėjas), Vaidos Jokubauskaitės, Danutės Kulikauskienės ir Svetlanos Sinkevičienės, sekretoriaujant Ingridai Mačiulienei, dalyvaujant pareiškėjos UAB „X“ atstovui D. S.,

Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos uždarnosios akcinės bendrovės „X“ skundą atsakovei Šiaulių rajono savivaldybės administracijai dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjos uždarnosios akcinės bendrovės „X“ (toliau – pareiškėja arba Bendrovė) atstovas Bendrovės direktorius D. S. (toliau – ir pareiškėjos atstovas) 2025 m. liepos 16 d. pateikė Komisijai skundą „Dėl 2025 m. birželio 17 d. įsakymo Nr. A-636 „Dėl lėšų iš 2025 m. Šiaulių rajono smulkiojo ir vidutinio verslo rėmimo programos neskyrimo“ (toliau – skundas), kuriuo prašo panaikinti Šiaulių rajono savivaldybės administracijos (toliau – atsakovė arba Administracija) direktoriaus 2025 m. birželio 17 d. sprendimą Nr. 636 (*reikia suprasti – Administracijos direktoriaus 2025 m. birželio 17 d. įsakymą Nr. A-636 „Dėl lėšų iš 2025 m. Šiaulių rajono smulkiojo ir vidutinio verslo rėmimo programos neskyrimo*, toliau – Sprendimas) ir įpareigoti Administraciją per Komisijos nustatytą laiką priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Skunde dėstomos faktinės ginčo aplinkybės. Nurodoma, kad Bendrovė 2024 m. spalio 24 d. kreipėsi į Šiaulių rajono savivaldybę su prašymu kompensuoti darbo priemonių (trijų akumuliatorių gręžtuvų) įsigijimo išlaidas (toliau – Prašymas). Pasak pareiškėjos atstovo, Prašymas buvo tenkintas Šiaulių rajono smulkiojo ir vidutinio verslo rėmimo programos lėšoms panaudoti komisijos, sudarytos Šiaulių rajono savivaldybės mero 2023 m. birželio 21 d. potvarkiu Nr. M-234 „Dėl Šiaulių rajono smulkiojo ir vidutinio verslo rėmimo programos lėšoms panaudoti komisijos sudarymo“ (toliau – SVV komisija), 2024 m. lapkričio 21 d. posėdžio metu, Bendrovei atitikus visas Šiaulių rajono savivaldybės tarybos 2016 m. rugsėjo 6 d. Nr. T-245 sprendimu patvirtintų Šiaulių rajono smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros rėmimo programos nuostatų (toliau – Nuostatai) 12.4 papunkčio reikalavimus. Atkreipiamas dėmesys, jog 2024 m. lapkričio 21 d. sprendimas (*Komisijos pastaba – Rėmimo komisijos protokolinis sprendimas*) pareiškėjai skirti kompensaciją buvo vienbalsis, tačiau Bendrovė nebuvo įtraukta į Administracijos direktoriaus 2024 m. gruodžio 11 d. įsakymą Nr. A-1299 „Dėl 2024 m. Šiaulių rajono smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros rėmimo programos lėšų skyrimo“.

Pareiškėjai nesulaukus piniginės kompensacijos, ji raštu kreipėsi į Administraciją dėl situacijos išaiškinimo.

Pareiškėja skunde nurodo, kad Administracijos direktorius 2025 m. birželio 17 d. priėmė skundžiamą Sprendimą, kuriuo Bendrovei neskirta lėšų 2024 m. įsigytoms darbo priemonėms kompensuoti.

Pabrėžiama, jog Prašymu buvo prašoma skirti kompensaciją iš 2024 m. Šiaulių rajono smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros rėmimo programos lėšų. Akcentuojama, kad pareiškėja nesikreipė dėl kompensacijos iš 2025 m. Šiaulių rajono smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros rėmimo programos lėšų, tačiau Sprendime būtent ir nuspręsta neskirti Bendrovei lėšų iš 2025 m. Šiaulių rajono smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros rėmimo programos (toliau – 2025 m. Programa).

Taip pat pareiškėjos atstovas atkreipia dėmesį, kad Sprendime vadovaujamosi Šiaulių rajono savivaldybės tarybos Etikos komisijos 2025 m. kovo 12 d. sprendimu Nr. ETS-1(1.38) „Dėl D. S.“ (minėtas sprendimas yra dėl fizinio asmens), nors Prašymas skirti kompensaciją buvo teiktas juridinio asmens, t. y., Bendrovės. Sprendimas kompensuoti darbo priemonių įsigijimo išlaidas, kaip vertina pareiškėjas, buvo priimtas jau 2024 m. lapkričio 21 d.

Atsakovė atsiliepime su pareiškėjos skundu nesutinka ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime atsakovė nurodo faktines ginčo aplinkybes. Pažymi, kad 2024 m. spalio 24 d. Bendrovė kreipėsi į Šiaulių rajono savivaldybę, prašydama kompensuoti darbo priemonių (trijų akumuliatorių gręžtuvų) įsigijimo išlaidas. 2024 m. lapkričio 21 d. Rėmimo komisija nustatė, kad pareiškėjos pateikti dokumentai atitinka Nuostatų (*ginčui aktuali redakcija nuo 2023-06-15*) 12.4. papunktį, todėl siūlė Administracijos direktoriui skirti pareiškėjai 381,00 Eur. 2024 m. gruodžio 11 d. Administracijos direktoriaus įsakymu Nr. A-1299 „Dėl 2024 m. Šiaulių rajono smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros rėmimo programos lėšų skyrimo“ skirtos smulkiojo ir vidutinio verslo rėmimo programos lėšos (pareiškėja į sąrašą neįtraukta). 2024 m. gruodžio 30 d. pareiškėja prašymu kreipėsi į atsakovę, prašydama nurodyti, kodėl Bendrovė nebuvo įtraukta į aukščiau nurodytą Administracijos direktoriaus įsakymą, kuriuo skirtos smulkiojo ir vidutinio verslo rėmimo programos lėšos. Atsakovė 2024 m. gruodžio 30 d. raštu „Dėl prašymo“ Nr. S-3193(3.20E) informavo pareiškėją, kad gavus atsakymą iš Šiaulių rajono savivaldybės mero dėl prašymo tolimesnio administravimo, bus parengtas Administracijos direktoriaus (*įsakymas*) dėl lėšų kompensavimo iš dalies, skyrimo arba neskyrimo. Pareiškėjas 2025 m. sausio 9 d. pakartotinai kreipėsi su prašymu į Administraciją, prašydamas paaiškinti, kodėl nenurodyta lėšų neskyrimo priežastis.

Atsakovė 2025 m. sausio 23 d. raštu „Dėl pakartotinio prašymo“ Nr. S-288(3.20Mr) nurodė, kad Administracijos direktorius, siekdamas išvengti rizikos neteisingai taikyti Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymą, 2024 m. gruodžio 5 d. kreipėsi į Šiaulių rajono savivaldybės merą rekomendacijos dėl Administracijos veiksmų, kai prašymus paramai gauti pateikia Šiaulių rajono savivaldybės tarybos narys arba Šiaulių rajono savivaldybės tarybos nario vadovaujamas juridinis asmuo, pateikimo. Taip pat aptariamame rašte nurodyta, jog Šiaulių rajono savivaldybės meras 2024 m. gruodžio 9 d. raštu Nr. S-3052(1.41E) „Dėl išaiškinimo pateikimo“ kreipėsi į Šiaulių rajono savivaldybės tarybos Etikos komisiją prašydamas išaiškinti, ar Šiaulių rajono savivaldybės tarybos nariai, kreipdamiesi į Administraciją su prašymu (-ais) priimti sprendimus dėl jų atstovaujamų fizinių ar juridinių asmenų ir jų interesų gynimo, nepažeidžia Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymo nuostatų. Raštu pareiškėja taip pat informuota, kad, gavus Šiaulių rajono savivaldybės tarybos Etikos komisijos išvadą, bus vykdoma procedūra dėl lėšų kompensavimo iš dalies, skyrimo arba neskyrimo.

Atsakovės teigimu, 2025 m. kovo 12 d. Šiaulių rajono savivaldybės tarybos Etikos komisija nusprendė, kad pareiškėjos direktorius, t. y. D. S., pažeidė Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymo 12 straipsnio 2 dalį ir joje numatytą draudimą valstybinėje tarnyboje dirbančiam asmeniui atstovauti juridinį asmenį įstaigoje ar įstaigų sistemoje, kurioje jis dirba.

Administracijos direktoriaus 2025 m. birželio 17 d. įsakymu Nr. A-636 „Dėl lėšų iš 2025 m. Šiaulių rajono smulkiojo ir vidutinio verslo rėmimo programos neskyrimo“ (Sprendimu) nuspręsta pareiškėjai neskirti lėšų iš Šiaulių rajono smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros rėmimo programos.

Kaip nurodo atsakovė, 2025 m. liepos 16 d. prašymu pareiškėja kreipėsi į Administraciją. Nurodo, kad pateikto prašymo turinys yra identiškas skundui, kurį pareiškėja pateikė Komisijai.

Atsakovė nesutinka su pareiškėjos skundo teiginiu, kad lėšos privalo būti skiriamos atsižvelgiant į Rėmimo komisijos 2024 m. lapkričio 21 d. posėdžio metu priimtą sprendimą, vertina minėtą teiginį kaip klaidingą. Nesutikimą grindžia Nuostatų 23 punktu ir Nuolatinės Šiaulių rajono

smulkiojo ir vidutinio verslo rėmimo programos lėšoms panaudoti komisijos darbo reglamento, patvirtinto Šiaulių rajono savivaldybės mero 2023 m. birželio 26 d. potvarkiu Nr. M-243 „Dėl Nuolatinės Šiaulių rajono smulkiojo ir vidutinio verslo rėmimo programos lėšoms panaudoti komisijos darbo reglamento patvirtinimo“ (*ginčui aktuali redakcija nuo 2023 m. liepos 25 d.*) (toliau – Reglamentas) 2 punktu ir 5. 2 papunkčiu.

Anot atsakovės, atsižvelgiant į teisinį Komisijos veiklos reglamentavimą, matyti, kad Rėmimo komisijos atviru balsavimu priimti sprendimai yra patariamojo pobūdžio, todėl daroma išvada, kad 2024 m. lapkričio 21 d. Rėmimo komisijos priimtas sprendimas siūlyti Administracijos direktoriui kompensuoti pareiškėjos patirtas išlaidas „<...> pats iš savęs nesukuria precedento, kuriuo lėšos privalo būti skiriamos.“ Atsakovė pabrėžia, kad galutinį sprendimą priima Administracijos direktorius, kuris savo įgaliojimų ribose įvertina Rėmimo komisijos pateiktą siūlymą ir esant poreikiui pasitelkia papildomas jam prieinamas priemones.

Dėl pareiškėjos skundo teiginio, jog Sprendimu nuspręsta pareiškėjai neskirti lėšų iš 2025 m. Šiaulių rajono smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros rėmimo programos, nors jis Prašymu prašė skirti lėšas iš 2024 m. programos, pabrėžia, kad minėtos programos laikas biudžetiniams metams yra ribotas. Paaiškina, kad Šiaulių rajono savivaldybės biudžeto sudarymo ir vykdymo tvarkos aprašo, patvirtinto Šiaulių rajono savivaldybės 2023 m. kovo 28 d. sprendimu Nr. T-66 „Dėl Šiaulių rajono savivaldybės biudžeto sudarymo ir vykdymo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (*ginčui aktuali redakcija, nuo 2024 m. kovo 14 d.*) 49 punkte nustatyta, kad Savivaldybės biudžeto asignavimų valdytojais nepanaudotas valstybės ir Savivaldybės biudžeto lėšas grąžina į Savivaldybės išdo sąskaitą ne vėliau kaip paskutinę einamųjų metų darbo dieną. Atsakovės aiškinimu, kadangi pareiškėjos Prašymo svarstymas persikėlė į 2025 m. dėl nuo jos nepriklausančių veiksnių, skirti lėšų iš 2024 m. Šiaulių rajono smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros rėmimo programos lėšų nebebuvo galimybės, todėl buvo priimtas Sprendimą lėšų neskirti iš 2025 m.

Pasisakydama dėl pareiškėjos skundo teiginio, jog Sprendime buvo vadovautasi 2025 m. kovo 12 d. Šiaulių rajono savivaldybės tarybos Etikos komisijos sprendimu Nr. ERS-1(1.38), kuriuo nuspręsta, kad D. S., pareiškėjos vadovas, kaip fizinis asmuo pažeidė Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymo nuostatas, nors Prašymas buvo teiktas juridinio asmens, atsakovė pažymi, kad Šiaulių rajono savivaldybės tarybos Etikos komisija savo 2025 m. kovo 12 d. sprendime konstatavo, kad D. S. pažeidė Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymo 12 straipsnio 2 dalį („<...> valstybinėje tarnyboje dirbantis asmuo neturi teisės atstovauti fiziniam ar juridiniam asmeniui ir ginti jų interesus institucijoje ar įstaigoje, kurioje jis dirba o jei įstaiga, kurioje jis dirba, priklauso įstaigų sistemai, – bet kurioje tos įstaigų sistemos įstaigoje“). Atsiliepime teigiama, kad Šiaulių rajono savivaldybės tarybos Etikos komisija įvertino Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymo 12 straipsnio 4 dalyje reglamentuotą išimtį. Paaiškina, kad Šiaulių rajono savivaldybės tarybos veiklos reglamente, patvirtintame Šiaulių rajono savivaldybės tarybos 2023 m. kovo 28 d. sprendimu Nr. T-120 (toliau – Tarybos reglamentas) reglamentuota Įstatymo 12 straipsnio 4 dalies išimties taikymo procedūra, tačiau D. S. prašymas dėl išimties taikymo nėra gautas, o Šiaulių rajono savivaldybės taryba nėra priėmusi sprendimo taikyti aukščiau nurodytą išimtį, todėl pareiškėjos teiginys dėl prašymo teikimo juridinio asmens, t. y. Bendrovės vardu, yra klaidingas.

Atsižvelgiant į visas aukščiau išdėstytas aplinkybes, atsakovė prašo atmesti pareiškėjos skundą kaip nepagrįstą.

Skundas atmestinas.

Ginčas šioje administracinėje byloje kilo dėl Šiaulių rajono savivaldybės administracijos (minėta, Administracija arba atsakovė) direktoriaus 2025 m. birželio 17 d. įsakymo Nr. A-636 „Dėl lėšų iš 2025 m. Šiaulių rajono smulkiojo ir vidutinio verslo rėmimo programos neskyrimo“, kuriuo neskirta parama pareiškėjai, teisėtumo.

Byloje nustatyta, kad 2024 m. spalio 24 d. pareiškėja kreipėsi į atsakovę, prašydama kompensuoti darbo priemonių (trijų akumuliatorinių gręžtuvų) įsigijimo išlaidas.

2024 m. lapkričio 21 d. SVV komisija nustatė, kad Pareiškėjo pateikti dokumentai atitinka Šiaulių rajono smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros rėmimo programos, patvirtintos Šiaulių rajono savivaldybės tarybos 2016 m. rugsėjo 6 d. sprendimu Nr. T-245 „Dėl Šiaulių rajono smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros rėmimo programos nuostatų patvirtinimo“ (*šiame atsiliepime naudojama suvestinė redakcija, aktuali klausimo nagrinėjimui nuo 2023-06-15*) (toliau – Nuostatai) 12.4. papunktį, todėl siūlė Administracijos direktoriui skirti Pareiškėjui 381,00 Eur.

Į 2024 m. gruodžio 11 d. Administracijos direktoriaus įsakymą Nr. A-1299 „Dėl 2024 m. Šiaulių rajono smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros rėmimo programos lėšų skyrimo“, kuriuo skirtos smulkiojo ir vidutinio verslo rėmimo programos lėšos, pareiškėja nebuvo įtraukta.

Pareiškėja 2024 m. gruodžio 30 d. prašymu kreipėsi į atsakovę, prašydama nurodyti, kodėl pareiškėja nėra įtrauktas į aukščiau nurodytą įsakymą.

Atsakovė 2024 m. gruodžio 30 d. raštu Nr. S-3193(3.20E) „Dėl prašymo“ informavo Pareiškėją, kad gavus atsakymą iš Šiaulių rajono savivaldybės mero dėl šio prašymo tolimesnio administravimo, bus parengtas Šiaulių rajono administracijos direktoriaus įsakymas dėl lėšų kompensavimo iš dalies, skyrimo arba neskyrimo.

Pareiškėja 2025 m. sausio 9 d. pakartotiniu raštu kreipėsi į atsakovę prašydamas paaiškinti, kodėl nenurodyta lėšų skyrimo priežastis.

Atsakovė 2025 m. sausio 23 d. raštu Nr. S-288(3.20Mr) „Dėl pakartotinio prašymo“ nurodė, kad Administracijos direktorius, siekdamas išvengti rizikos neteisingai taikyti Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymą, 2024 m. gruodžio 5 d. kreipėsi į Šiaulių rajono savivaldybės merą rekomendacijos dėl Šiaulių rajono savivaldybės administracijos veiksmų, kai prašymus paramai gauti pateikia Šiaulių rajono savivaldybės tarybos narys arba Šiaulių rajono savivaldybės tarybos nario vadovaujamas juridinis asmuo, pateikimo. Taip pat nurodyta, kad Šiaulių rajono savivaldybės meras 2024 m. gruodžio 9 d. raštu Nr. S-3052(1.41E) „Dėl išaiškinimo pateikimo“ kreipėsi į Šiaulių rajono savivaldybės tarybos Etikos komisiją dėl išaiškinimo, ar Šiaulių rajono savivaldybės tarybos nariai, kreipdamiesi į Šiaulių rajono savivaldybės administraciją su prašymu (-ais) priimti sprendimus dėl jų atstovaujamų fizinių ar juridinių asmenų ir jų interesų gynimo, nepažeidžia Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymo nuostatų. Nurodoma, kad gavus Šiaulių rajono savivaldybės tarybos Etikos komisijos išvadą, bus vykdoma procedūra dėl lėšų kompensavimo iš dalies, skyrimo arba neskyrimo.

2025 m. kovo 12 d. Šiaulių rajono savivaldybės tarybos Etikos komisija nusprendė, kad pareiškėjos direktorius, D. S. pažeidė Lietuvos Respublikos viešųjų ir privačių interesų derinimo įstatymo 12 straipsnio 2 dalį ir joje numatytą draudimą valstybinėje tarnyboje dirbančiam asmeniui atstovauti juridinį asmenį įstaigoje ar įstaigų sistemoje, kurioje jis dirba.

2025 m. birželio 17 d. Administracijos direktorius priėmė skundžiamą Sprendimą, kuriuo nuspręsta pareiškėjai neskirti lėšų iš 2025 m. Programos lėšų.

Įvertinus bylos medžiagą matyti, kad iš esmės byloje turi būti sprendžiamas klausimas, ar ginčo šalių santykiams turėjo / galėjo būti taikomas Įstatymas, o būtent Įstatymo 12 straipsnio 2 dalies norma, kad valstybinėje tarnyboje dirbantis asmuo neturi teisės atstovauti fiziniams ar juridiniams asmenims ir ginti jų interesų institucijoje ar įstaigoje, kurioje jis dirba, o jei įstaiga, kurioje jis dirba, priklauso įstaigų sistemai, – bet kurioje tos įstaigų sistemos įstaigoje. Įstatymas yra specialusis įstatymas, taikomas visiems be išimties valstybinėje tarnyboje dirbantiems asmenims, įskaitant ir valstybės politikams.

Ginčo nėra dėl to, kad pareiškėjos direktorius D. S. yra ir valstybės politikas – Šiaulių rajono savivaldybės tarybos narys. Todėl Įstatymo normos jam taip taikytinos.

Šiuo atveju matyti, kad parama pareiškėjai nebuvo skirta ne pagal Nuostatų ir kitų Šiaulių rajono savivaldybės teisės aktų, reglamentuojančių paramos skyrimą, normas. Nuostatuose nėra nurodyto tokio pagrindo, dėl kurio pareiškėjai nebuvo skirta parama, todėl formaliai vertinant būtų galima teigti, jog Sprendimas turėtų būti panaikintas. Vis dėlto, Komisija sprendžia, jog šiuo atveju įgyvendinant teisingumo ir teisėtumo principus, atsakovė tinkamai įvertino faktinę situaciją ir taikė specialųjį Įstatymą, pagal kurį pareiškėjos direktorius neturėjo teisės pateikti prašymo dėl paramos skyrimo. Tai, kad Paramos komisija, teikianti siūlymą Administracijos direktoriui skirti / neskirti

paramą, neįvertino aplinkybės, kad D. S., UAB „X“ direktorius pagal Įstatymą negali atstovauti fiziniams ar juridiniams asmenims ir ginti jų interesų institucijoje ar įstaigoje, kurioje jis dirba, o jei įstaiga, kurioje jis dirba, priklauso įstaigų sistemai, – bet kurioje tos įstaigų sistemos įstaigoje, nereikia, jog Įstatymo norma negali būti taikoma priimant galutinį sprendimą dėl paramos skyrimo.

Pagal Nuostatus Paramos komisijos sekretorius per 5 darbo dienas nuo prašymo pateikimo Savivaldybės administracijai dienos atlieka prašymo administracinės atitikties vertinimą, patikrindamas, ar pareiškėjo rašymas ir su juo pateikti dokumentai atitinka Nuostatų 19 ir 20 punktų reikalavimus. Prašymas, atitinkantis Nuostatus, teikiamas Paramos komisijai svarstymui (21 punktą). Paramos komisija atlieka prašymo ir kartu su prašymu pateiktų dokumentų analizę dėl jų atitikties Nuostatams. Paramos komisija, įvertinusi prašymą, priima sprendimą siūlyti Savivaldybės administracijos direktoriui skirti ar neskirti Programos lėšas pareiškėjui.

Tačiau būtent Administracijos direktoriui suteikta diskrecijos teisė skirti arba neskirti paramą. Tai nėra formali procedūra. Jei Paramos komisija teikia siūlymą Administracijos direktoriui skirti paramą, tačiau Administracijos direktorius priima kitokį sprendimą, toks sprendimas turi būti motyvuotas, pareiškėjas turi aiškiai žinoti ir suprasti tokį sprendimą nulėmusias priežastis. Pareiškėjo nesutikimas su kitokiu sprendimu, nei siūlė Paramos komisija, nėra pagrindas pripažinti tokį sprendimą neteisėtu, jei sprendimas atitinka Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme administraciniam sprendimui keliamus reikalavimus, neprieštaruja kitiems teisės aktams.

Komisijai nekyla abejonių, kad šios bylos duomenimis tarp D. S., kaip pareiškėjos direktoriaus ir pačios pareiškėjos teikiant prašymą dėl paramos, susiklostė būtent atstovavimo santykiai, paremti finansine nauda, ir šiuos santykius teisiškai įvertino Etikos komisija.

Atsakovė, turėdama žinių (nors ir nėra aišku, kurioje prašymo svarstymo stadijoje iškilo klausimas, ar pareiškėjos prašymą galėjo pasirašyti D. S.), negalėjo elgtis kitaip, kaip tik taikant Įstatymo 12 straipsnio 2 dalį pripažįstant, kad tokio prašymo pareiškėjos direktorius neaturejo teisės teikti, t. y. pareiškėja neturėjo įgyti teisės į paramą tokiomis aplinkybėmis, kuomet prašymą suteikti paramą pasirašo asmuo, kuriam tokia teisė apribota Įstatymu.

Posėdžio metu D. S. pateikė papildomus dokumentus (pareiškėjos apdraustųjų asmenų sąrašą), patvirtinančius, kad jo vadovaujamoje įmonėje dirba išimtinai kvalifikuotą darbą dirbantys darbuotojai, nėra nei vieno kito asmens, užimančio vadovaujamas pareigas, todėl niekas kitas, išskyrus jį patį, negalėjo pasirašyti prašymo skirti paramą. Toks argumentas atmestinas. Pareiškėjos vadovas (savininkas) nepasinaudojo Įstatymo 12 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų apribojimų išimtimis, kuomet Įstatymo 1 ir 2 dalyse nurodytų apribojimų išimtis, konkrečiais atvejais, įvertinę interesų konflikto riziką, taip pat gali nustatyti institucijos ar įstaigos vadovas ar jo įgaliotas atstovas, savininko teises ir pareigas įgyvendinantis subjektas, visuotinis akcininkų susirinkimas, stebėtojų taryba arba valdyba.

Vienas iš pareiškėjos argumentų, kodėl Sprendimas turėtų būti panaikintas yra tas, kad Sprendime vadovaujamosi Šiaulių rajono savivaldybės tarybos Etikos komisijos 2025 m. kovo 12 d. sprendimu Nr. ETS-1(1.38) „Dėl D. S.“ (minėtas sprendimas yra dėl fizinio asmens), nors Prašymas skirti kompensaciją buvo teiktas juridinio asmens, t. y. Bendrovės prašymas kompensuoti darbo priemonių įsigijimo išlaidas.

Komisija nesutinka su tokiu pareiškėjos argumentu. Šiuo atveju D. S. veiksmai atstovaujant Bendrovę, susaistyti tiesioginiu ryšiu su Bendrove ir Etikos komisijos sprendimas pripažinti D. S. veiksmus neteisėtais, tiesiogiai liečia D. S. ne kaip fizinį asmenį, tačiau kaip Bendrovės vadovą.

Komisija taip pat sprendžia, kad pareiškėjos argumentas, kad Sprendimu parama neskirta iš 2025 m. Šiaulių rajono smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros programos lėšų, taip pat neturi esminės reikšmės, nes kaip minėta, pareiškėja byloje nustatytomis aplinkybėmis negalėjo įgyti teisės į paramą.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos uždarnosios akcinės bendrovės „X“ skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys gali skųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Giedrius Jakubėnas

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Danutė Kulikauskienė

Svetlana Sinkevičienė